

Hoi lieve lezers,

Het is hier saaaai!!! Bleèèh!!

Na maanden van 'houd de moed erin' wordt het toch steeds lastiger om vrolijk en enthousiast te blijven. De leuke en goede kanten van rust en stilte exploreren en ten gunste van je oude hobby gebruiken beginnen me langzamerhand door de eentonigheid de neus uit te komen.

Weer diezelfde stille kamer, of met dezelfde playlist, datzelfde beeldscherm met daarachter diezelfde kast/muur. Allerlei sprankelende mensen en inspirerende activiteiten met hen staan op een lager pitje dan de waakvlam bij mijn ouders vroeger. De ketel slaat moeilijker aan en sputtert vaker. De laatste tijd heb ik het hierover gehad met een paar collega's en er zijn dus meer mensen zoals ik. Ook de studenten op het MBO die wij begeleiden hebben hier meer en meer last van. De oprukkende saaiheid. De deprimerende deken.

Het zijn niet alleen 'die donkere dagen' die normaal gesproken dit soort buien rond dit jaargetijde vergezellen. Natuurlijk heeft het heel veel te maken met de beperkingen die bij de Corona-crisis horen.

'Licht aan het eind van de tunnel' hoor ik op het journaal. 'Het vaccin komt eraan!'

Ja ja, snel uit de grond gestampt en met hijgerige snelheid richting de markt geïnjecteerd. Toe maar, zo kennen we de farmaceutische wedren weer.

Met het licht aan het eind van de tunnel is wat mij betreft iets mis, het lijkt nog zo zwakjes. Net als je denkt 'We komen nu toch uit de tweede golf?' staat de winter voor de deur. En wat als er nog een derde Kerst-, cq wintergolf -en wie weet- een vierde golf (voorjaarsgriepje) komen, voordat het vaccin als een soort manna uit de hemel over ons neerdaalt?

Bang zijn voor een gewoon verkoudheidje mat al af, want dat brengt testen en mogelijk dagenlang quarantaine met zich mee. Helemaal als je zelf niks hebt, maar je huisgenoot wel. Lekker dan. Kan en mag je nog minder dan je al mocht. Zit je weer in diezelfde saaie tredmolen. Bleèèh!

Duitsland had laatst wel een briljant grappig filmpje gebracht over onze heldendaad van geduld houden in deze saaiste golf aller tijden. Dat liet me even lachen, maar toen dacht ik opeens,.... Ja, maar wat als het nu nog een half jaar zo moet doorgaan?

Dus, tsja. Hoe krijg ik er weer zin in? Hoe boor ik een nieuwe laag levenslust, werklust en zin in activiteit aan (binnenshuis weliswaar). Het weer gaat er straks ook niet op vooruit om daar lekker vaker in rond te gaan lopen banjeren. In mijn eentje, of weer met diezelfde huisgenoot?

Bleèèh, saai!

Ik ga maar weer nieuwe boeken kopen/lenen om maar flink te lezen.

Ontsnappen in werelden die schitteren van zonneschijn, gelach en mensen die elkaar omhelzen en samen zingend door het leven dansen. Dat soort scenes, en dan gauw het licht uitdoen en gaan slapen.

Kan er niet eerst een vaccin komen voor een goede winterslaap? Dat je daar na een paar maanden net als een grommende beer uit ontwaakt? Met een rammelende maag op zoek gaat naar een goede portie honing? Ach, was die lente maar alvast daar....

... wordt vervolgd..

Blog 7 GS 18112020

